

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ
PÉCSI KÖRZETE

HÍRLEVÉL

XXVII. évfolyam 3. szám

2023. március

„Ki választana el minket Krisztus szeretetétől?”

Róma 8:35/a

Egyházunk 2023. évi jeligéje:

„Beszéded megelevenít engem.” Zsoltár 119:50

Tervezett programjaink ebben a hónapban:

- 2-4-ig csütörtöktől szombatig **Elöljárói/Vezetői konferencia** lesz
Érden az Epicentrumban
- 5-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor úrvacsorai istentisztelet
lesz: **Mi erősíti és mi gyengíti a hitünket?**
- 12-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:
Akiket nem felejtünk el... (Zsidókhoz írt levél 11,1-2)
- 19-én, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz:
A hit és a hűség kapcsolata (Máté 25,23)
- 26-án, vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10 órakor istentisztelet lesz: **A hit
és az ima kapcsolata (Márk 10,46-52)**

Rendszeres programjaink:

- Kedden 18 órától **imakör** a Zoom-on, minden hónap első keddjén az
internetes imakörben úrvacsorát is veszünk.
- Csütörtökön 17 órától a Tompa M. utcában **Bibliaóra**, és Zoom-on is
Pénteken 16 óra **Bibliakör Drávaszabolcson** a Faluházban
(Köztársaság tér 2/b.)
- Vasárnap 9³⁰ órakor imaóra, 10⁰⁰ órakor **istentisztelet** van Pécssett,
az istentiszteletet közvetítjük a gyülekezet Facebook oldalán:
<https://www.facebook.com/pecsimetodista>, vagy
<http://pecsimetodista.hu/> honlapunkon
Mindkét helyen vissza is nézhetők az alkalmak.
- Vasárnap 15⁰⁰ órakor **Hidason** istentisztelet.
- Első vasárnapokon **Úrvacsorai istentisztelet** van.
- Minden harmadik vasárnap **Siklóson** 15 órakor **úrvacsorai isten-
tiszteletünk** van az **evangélikus imateremben**
- Lelkigondozói beszélgetésre van lehetőség péntekenként 8-12
óráig és szombaton 14-19 óráig (Előzetes egyeztetés szüksé-
ges a 30/489-6671-es telefonszámon)**
- Az esetenkénti időpontváltozásokról lelkészünknel lehet érdeklődni.

Media program

19-én, vasárnap 10.05-kor **metodista istentisztelet** lesz a Kossuth Rádióban

31-én, pénteken 13.30-kor **Metodista félóra** műsor lesz a Kossuth Rádióban.

Születésnaposoknak

*Hadd énekeljünk kegyelmedről,
és járjuk vidáman utunkat. Hadd dicső-
ítsünk és ünnepeljünk, és lássuk csodáidat,
hogy hozzád vezessük a szíveket,
és ezzel országodat építsük!*

A. Bartsch

***Kívánjuk, hogy tapasztalják meg ezt
a mindennapjaikban!***

Információ 1+1%-kal kapcsolatban

Köszönetet szeretnénk mondani az elmúlt év elején az állam felé fizetett adójának felajánlható 1-1%-ért.

Tájékoztatóul, az elmúlt évben:

- az **egyházunk** 2290 fő SZJA felajánlott 1%-a után **17.180.804,-Ft**-ot kapott.

- a **Márta-Mária idősök otthona alapítványa**

részére az 1%-ok felajánlásából **461.506,-Ft**-ot kapott.

Nagy szükségünk van a szolgálat végzéséhez ezekre a felajánlásokra!

Mindenkinek köszönjük! Idén is kérjük, segítse munkánkat a felajánlható 1-1%-kal, esetleg ismerősei figyelmét is felhívhatja erre, akik másoknak nem ajánlják fel!

Azok is nyilatkozhatnak erről, akiknek nincs adóköteles jövedelmük, mert az összeg szétesztásakor a felajánlók létszámát is figyelembe vesszük.

Magyarországi Metodista Egyház technikai száma: 0073

Az egyházunk öregek otthonát támogató

Márta-Mária Alapítvány adószáma: 19231945-1-17

Szomorú szívvel tudatjuk, hogy az Úr magához szólította Bódis Éva testvérünket. 2023. január 20-án búcsúztunk tőle a pécsi köztemető kápolnájából. A szertartáson Dr. Thalyné Kurdi Éva emlékezett meg Éváról:

Megemlékezés Bódis Éváról (1960-2022)

„Évát akkor ismertem meg, amikor beteg gyermekem első életévét betöltötte. Kislányunk mozgása teljesen elmaradt korától, kezdetleges mozdulatokat volt képes gyenge izomzatával és szívével megtenni. Éva akkor még ismeretlenül és önzetlenül ajánlkozott, hogy megtanítsa néhány gyógytornára, amellyel a kicsi mozgását fejleszthetem, sőt ő maga is eljött többször, hogy megtornáztassa Ágikát. Ennek 32 éve és a gyógytornászi segítségből idővel barátság lett...

Éva szüleit már ismertem, melegszívű édesanyja gyakran nyújtott gyakorlati segítséget népes családjának, de édesapjával találkoztam már jóval korábban, aki építésként adott jól használható tanácsokat, és szakszerűen segített, amikor erre volt szükségünk. Egész családjukat a segítőkészség, precizitás és a szorgalom jellemezte. A gyöngék és esetek kiemelten fontosak voltak számukra.

Éva tanárként végzett, mint biológia-testnevelés szakos pedagógus. Korábban élsportoló volt, főként az úszásban ért el komoly eredményeket. Az úzás élete végéig elkísérte, ameddig egészsége lehetővé tette. Tagja volt a Vörös Meteor szenior úszó szakosztálynak, több országos megmérettetésen is részt vett. Többször átúszta a Balatont, és rendszeresen járt uszodába.

Mégis a gyógypedagógus pályát választotta, mert vonzódott a bonyolult és nagy kihívást jelentő feladatokhoz, és kitűnő érzékkel tudott bántani a sérült gyermekekkel. Vakpedagógus szakon tanuló testvérem nála volt gyakorlaton. Megragadta Éva szakszerű és szeretetteljes foglalkozása a fogyatékos gyermekekkel. Sokat tanult Évától gyakorlata alatt. Később Éva a Korai fejlesztőben dolgozott, ahol szintén nagy odaadással és szak tudással, sok energiával foglalkozott a sérült gyermekekkel. Sohasem nézte le a fogyatékos gyermeket, vagy felnőttet, hanem nagy hozzáértéssel foglalkozott velük. Élete utolsó évtizedében pedig idősek között tevé-

kenykedett egy különösen nehéz osztályon. Demenciában szenvedő idős betegek foglalkoztatása volt a feladata. Sokat készült, komolyan vette a rábízottakat, szívesen volt közöttük, nem panaszkodott.

Közben született két kislánya nagy korkülönbséggel. Lányait nagyon szerette, a maga gondoskodó módján igyekezett törődni velük. Mindig büszke volt rájuk, szívesen beszélt lányai elhivatottságáról és komoly képzetekben való részvételükről. A két lány egymást is, édesanyjukat is gyakran segítették, különösen Éva utolsó éveiben, amikor súlyos betegségekkel küszködött. Hivatásválasztásukban az anyai példa szerepet játszott.

Harmadik házasságából született unokái kezdeti lépéseinél lelkesen segített.

Nehezen mozgó édesanyját többször elkísérte a pécsi methodista gyülekezetbe. Bár római katolikus családból származott, felmenői komolyan vették hitüket, vágyott egy kis, családi közösségre, amelyet a pécsi Tompa Mihály utcában talált meg. Évának nem volt testvére, illetve fiútestvérét születése után elveszítette. Ez a veszteség és a családi melegség utáni vágy érlelte meg döntését, hogy a pécsi methodista közösségben találja meg helyét férjével együtt.

Stocker Lászlóval 19 évig voltak együtt, a methodista közösségben tartották esküvőjüket.

A Biblia tanulmányozása mindkettőjük figyelmét felkeltette, és ezért úgy döntöttek, hogy beiratkoznak együtt a Baptista teológia posztgraduális képzésére, hogy jobban megismerjék a Bibliát. Mindketten lelkes hallgatói voltak a képzésnek, szívesen meséltek a budapesti teológián szerzett élményeikről. Éva szakdolgozatát egy saját problémáról írta. Diplomamunkájában arra kereste a választ, Jézus gyógyító ereje hogyan valósul meg sajátos betegségében. A methodista közösségben gyakran tapasztalták meg együtt a testvérek megértő, megbocsátó szeretetét. Utolsó pillanatig tartotta Éva a kapcsolatot a lelkésszel, aki a halála előtti napokban személyesen meglátogatta a kórházban. Minden vasárnap meghallgatta az interneten a délelőtti methodista istentiszteletet, sok erőt merítve belőle az utolsó évek gyakori, hosszas kórházi tartózkodásához. Nehezen viselte a hónapokig tartó kórházi kezeléseket, igyekezett a digitális bibliaórákra is felcsatlakozni időnként, hogy a testvérek imáit kérje, és meg is kapta.

Átélté a János evangéliuma 3: 17. versét „ Nem azért küldte el Isten a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy megtartassék a világ Általa.”

Nekem személy szerint is nagy veszteség, mert nagyra értékelttem Évát és egész Családját.

Hiszem, hogy a 103. zsoltár versei teljesednek be Éván és szeretett családtagjain. *„Könyörülő és irgalmas az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű... Nem bűneink szerint cselekszik velünk, és nem fizet nekünk a mi álnokságaink szerint. Mert amilyen magas az ég a földtől, olyan nagy az ő kegyelme az öt főlök iránt. Amilyen távol van a napkelet a napnyugattól, olyan messze veti el tőlünk a mi vétkeinket... Mert Ő tudja a mi formáltatásunkat, megemlékezik róla, hogy por vagyunk. Az embernek napjai olyanok, mint a fű, úgy virágozik, mint a mezőnek virága. Hogyha átalmegy rajta a szél, nincsen többé, és az ő helye sem ismeri azt többé. De az Úr kegyelme öröktől fogva való és örökkévaló az Őt főlökön, és az Ő igazsága a fiaknak fain.”*

Éva emlékét szívünkben őrizzük.”

THALYNE KURDI ÉVA

Imádság

Drága Mennyei Atyám!
Te jól ismeresz engem,
egyedül Te tudod igazán,
most min megyek keresztül.
Segíts, hogy képes legyek
meghallani tanácsaidat,
észrevenni vezetésedet,
hogy azon az úton
mehessek tovább,
melyet Te készítettél el nekem!
Jézus Krisztus nevében
Köszönöm.
Ámen

Visszaemlékezés Zimre Gyula bácsira

Zimre Gyula (1907-2001) a Magyarországi Metodista Egyház lelkésze volt. A Metodista című újság 2007. decemberi számában emlékeztünk meg születésének 100. évfordulójáról. Ebből idézünk: (A visszaemléke-

zés alapja Zimre Márta szociológiai dolgozata, melynek alanya nagyapja, Zimre Gyula, akinek önéletrajzából is tartalmaz kivonatokat.)

Isten iránti hálával emlékezünk Zimre Gyula lelkésztestvérünkre. Élete, szolgálata áldott színfoltja a Metodista Egyház történetének.

„1923.-ban a polgári iskolát befejezve az Elektromos mérőműszerek gyárában tanuló lettem. (...) 1925-ben ismertem meg Kováts Elemért, Dr. Kováts Lajos református lelkész fiát. A szülői háznál szép és kiegyensúlyozott életünk volt. Vágyódtam valami után, de nem tudtam, hogy mi az.” 1929-ben egy svájci prospektus alapján levelet írt egy missziós iskolába, hogy ott szeretne tanulni. Mindez elérhetetlennek tűnt számára, ezért érthető öröme, amely arról számol be, hogy mégis elkezdhette tanulmányait.

„1929. szeptember 9-én utaztam olyan örömmel, mint mikor Izrael Egyiptomból kivonult.” Első évben nyelvet tanult, és 1930. szeptemberében kezdi tényleges tanulmányait. „Öt esztendő töltem Svájcban. (...) Úgy láttam Isten csodálatos kegyelme folytán jutottam oda. Ma hátróztottan tudom. 1934 július havában avattak fel missziós lelkésszé. (...) Visszatértem Budapestre. Nem tudtam mibe kezdjek, hiszen én sohasem akartam pap lenni. Vallásos érzelmű ember voltam, de fogalmam sem volt az igazi hívő életről, a megváltásról és az újonnan születésről!”

Dobos Jánossal való kapcsolata a svájci évekre tehető, hiszen ő is ott végezte tanulmányait. Egy találkozás alkalmával ő hívta a Metodista Egyházhoz. „Bemutatott Tessényi János szuperintendensnek, aki készséggel fogadott, és a kispesti német gyülekezetet bízta rám, valamint a Budakeszin lévő „Tábor szanatórium” gondnokságát. 50 tüdőbeteg és 50 értelmi fogyatékos gyermek elhelyezésére volt itt lehetőség. (...) A szanatóriumban az egyház diakonisszái dolgoztak, mint ápolók. Itt ismertem meg Mészáros Ilonát, aki 1937. augusztus hóban feleségem lett. 1936. őszén Dobos János bevonult, és helyére Györkönybe helyeztek. Örömmel és készséggel mentem a szép és viszonylag nagy gyülekezetbe. Györkönyben és Nagyszékhelyen minden szolgálat német nyelven folyt. Az ifúságban magyarul beszéltünk.”

*Szécsei János (ülve)
(balról) Kováts Elemér,
Dobos János,
Zimre Gyula*

1938. júniusában felesége gyermekszülés közben meghalt. „Szomorú, nehéz, küzdelmes hónapok következtek ezután.” 1939. április 13-án újból megnősült, feleségül vette Koch Terézt, aki árván maradt kisfiának hűséges édesanyja lett. „Györkönyben, Nagyszékhelyen és Hencsén végzendő szolgálat elég sok munkát adott. Hittem Istenben, de nem ismertem Őt igazán. Nem tudtam, nem is hittem, hogy van újonnan születés! Fogalmam sem volt arról, hogy életem legfontosabb és legdöbbenetesebb szakasza most kezdődik! (...) Már napokkal előbb I. Péter 4:12-13 állt előttem.

1942

Ezt olvastam: „*Szeretteim ne rémüljetez meg attól a tüztől, amely próbáltatás végett támad köztetek, mintha valami rémületes dolog történné veletek, sőt, amennyiben részetek van a Krisztus szenvedésében, örüljetez, hogy az Ő dicsőségének megjelenésekor is vigadozva örvendezhessetek.*” Felesége gyermeket várt, de a kisgyermek koraszülött volt, és néhány napos korában meghalt.

„Szomorú szívvel jártam-keltem, majd november 5-én este a sötét kápolnában letérdeltem, és kiöntöttem - életemben először - igazán szívemet Isten előtt. (...) Azt is elmondhatom, ez volt életem első igazi imádsága!! Erre jött a csodás felelet: Ezen az éjszakán azt álmodtam, hogy a kápolnában én prédikáltam. A szószéken álltam. A terem tele volt emberekkel. Az első sorban ültek a svájci tanárim. Az igazgató közepén. A hátsó ajtón berepült egy borzas tollú kismadár, és az én szívemet egy csodálatos öröm töltötte be. (...) Lassan közeledett felém, az öröm, a boldogság túláradó volt, amely eltöltött. Amikor a fejem fölé ért leroskadtam, mert a szívem majd szétpattant.

Felébredtem saját hangos kiáltásomra, szívemet Isten csodálatos Szentlelke töltötte be. Könnyeim csorogtak, az álom elmúlt, de a szívem újjá lett. Mély bizonyosság töltött be, hogy az Úr jelen van, szívemben. Csodás túláradó, eddig soha nem ismert mennyei öröm és boldogság, békesség töltött be, és itt is maradt. Csak sírtam, sírtam, és tudtam, hogy

van egy élő, csodálatos Istenem. Aki így intézkedett, így vezetett, hogy Jézus Krisztus drága Szentlelke betöltse szívemet, és teljes megismerésre juttatott el. Mélyen megrendülve néztem vissza, s láttam csodás összefüggő munkáját! Azt is tudtam: Megváltóm van! Nemcsak hittem, de tudtam: él az Isten! Él Jézus Krisztus! Belső szemeim megnyíltak: a Biblia, Isten igéje igaz! Most tudtam, ami eddigi életemben történt, az mind Isten csodálatos munkája volt, hogy összetörje vak szívemet, és egészen újjá tegye életemet!”

„Ettől a naptól kezdve nem vágyakoztam semmi csoda után. A legnagyobb csodát, amit az ember e világban átélhet, azt átéltem a szívemben, lelkemben. Új szemekkel néztem az életet, a világot. Vasárnap nem prédikáltam, csendesesen beszámoltam mindenről a gyülekezetnek, ami velem történt. Ez mély hatással volt mindenkire! A Szentlélek munkája nyilvánvaló volt!

Délután már néhányan felkerestek, és bűnvallást tettek. Rendezték életüket. Megindult egy csendes lelki ébredés. (...) A község felfigyelt, idegen emberek kezdtek az alkalmakra jönni. Az Úr Kenetet adott erőteljes, nyomorult szolgálójának. Egész ifjúságunk megelevenedett. Szívemet az élő ige megelevenítette naponta, ez az egész gyülekezetre hatással volt. Így jutottam el az Istenben való általános hitből az Újjonnan születésre. Az élményemet így tudnám összefoglalni: Eszem, értelmem csak kullogni tudott szívem, lelkem élménye után!”

A II. világháborús évekről fia, Zimre József így számolt be: „Györkönyben közvetlen harcok nem voltak. Az orosz katonák beszállásolták magukat a lelkészlakba is. Különösebb bajt nem okoztak, a gyerekeket szerették, kockacukrot ajándékoztak nekik. De édesapánkat nem egyszer az éjszaka kellős közepén verték fel, a harmóniumhoz ültették, s követelték tőle, hogy játsszon. Ekkor kissé megnyugodtak. A faluban egyedül maradt pap, az evangélikus és a baptista lelkész a németekkel együtt elmenekült. Minden teendő rászakadt. Egyedül temetett, keresztelt, látta el a különböző egyházi teendőket. Ezt tetézte a kitelepítés. A sváb családoknak fél órán belül el kellett hagyniuk otthonaikat. Átvitték őket a kb. 5 km-re levő Nagydorogra, a legközelebbi vasútállomásra, mert Györkönynek nem volt. Tehetetlenül nézte, ahogy bevagonírozták őket, s elindultak a bizonytalanba, a lerombolt Németország felé. Köztük volt a sógornője is (Lisi néni, édesanyánk nővére) a családjával.”

Zimre Gyula bácsi így folytatja élettörténetét: „Tudom, hogy mások is megtapasztaltak sok csodás dolgot, sőt több, nagyobb csodát éltek át.

Életünk folyamán családjunkban is sok élményünk volt, amiért feleséggel együtt ma is hálát adunk. A hitéletnek a központi és legfontosabb áldása, nyeresége és ajándéka az, amikor az ember Jézus Krisztust, Isten fiát hittel elfogadja, és szívébe bebocsátja. Így nyeri Isten megbocsátó kegyelmét, és soha el nem képzelt békesség tölti be a szívét.”

1982. október 31-ére, 75. születésnapjára így emlékezik Gyula bácsi: „Mivel vasárnap volt, délelőtt a gyülekezetben a reformáció ünnepén „életen reformációjáról” beszéltem. Azon a napon nem sejtettem, hogy még egy hetem van vissza, és a következő vasárnapon agyérgörcs következtében lebénulok.” 47 aktív és 19 csendes imádkozó évet töltött az egyház szolgálatában.

Zimre Gyula szolgálatait 1935-1982 között Györkönyben, Dombóváron és Kaposváron végezte. 94 évet élt. 2001. augusztus 14-én vettünk tőle végső búcsút a kaposvári temetőben. Csernák István szuperintendens ígehirdetésében két dolgot emelt ki Gyula bácsi életére vonatkozóan: „A kincs és a látás. Kincset, értéket kereső ember volt, (...) akit Isten Lelkének szava sokszor megragadott, és egész életére, sőt sokakra kiható látásokat adott számára. Prédikációi nem csupán szép, tartalmas mondatok egymás utáni sora, hanem a Lélek szava, a bizonyosság ereje, a lélekben megtapasztalt valóság volt.”

M E T O D I S T A - 2 0 0 7 . D E C E M B E R

Zimre Marika szüleire így emlékezik:

Ha minket, Zimre Gyula és Koch Teréz gyermekeit kérdeztek, akkor csak azt tudom mondani, hogy nagy tisztelettel emlékezünk meg szüleinkről. Hadd mondjak pár szót ehhez!

Mivel édesapánk Svájcban végezte a teológiát, így a háború kezdetén felajánlották kollégái, hogy költözzön ki Svájcba, ahol biztosítanak neki megélhetést, kaphat egy gyülekezetet, megmenekül a nehéz idők elől.

Zimre Gyula válasza erre az volt, hogy nem hagyhatja magára a gyülekezetét Györkönyben.

Ezzel már kivívta a tiszteletünket, de meg vagyok győződve, hogy az igazi hős édesanyánk, Koch Teréz volt, aki minden helyzetben hűségesen ott állt gyengélkedő és beteges férje mellett. Mindketten Isten hűséges és alázatos szolgálói voltak.

Életimádság

„Ne félj, mert megváltottalak,
neveden szólítottalak, enyém vagy!”
(Ézsaiás 43:1/b)

Naponként teremtesz rendet bennem,
Formálsz, amilyenné kell lennem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

Szólsz, hogy nekem is legyen nevem,
ami a néven szólító kegyelem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

S ha ezerszer is égtem, perzselődtem,
az ár el nem sodorhat engem.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!

Te vagy az Úr, te vagy az Isten,
Szabadítóm, te vagy nekem a minden.
Szavad tűzként ragyog:
Ne félj, veled vagyok!
Ámen.

H A J D Ú Z O L T Á N L E V E N T E

Szakadások megelőzése

Az elmúlt hónapokban körzetünkben a vasárnapi istentiszteleteinken végigvettük Pál apostol Rómaiakhoz írt levelét, melyben olvashatunk a legfontosabb evangéliumi tanításokról és ezek gyakorlati következményeiről. A befejező részből, a 16. rész második feléből idézek néhány igeverset, mely fontos útmutatást tartalmaz az egyházunk jövőjét érintő kérdésekre vonatkozóan is:

„Kérlek titeket, testvéreim, tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal a tanítással szemben, amit tanultatok. Térjetez ki előlük! Mert az ilyenek nem a mi Urunknak, Krisztusnak szolgálnak, hanem a saját hasúknak, és szép szóval, ékesszólással megcsalják a jóhiszeműek szívét... A békesség Istene pedig összezúzza a Sátánt lábatok alatt hamarosan.” Róma 16:17-18,20

A Szentírás tehát figyelmeztet arra, hogy minden keresztyén közösségben megjelenhetnek olyan igehirdetők, tanítók, akik az evangéliumi tanítással ellentétesen tanítanak, és ezzel szakadásokat és botránkozásokat okoznak. Elszakítanak Krisztustól és egymástól is. Nem szabad meglepődnünk, ha ezt tapasztaljuk a saját egyházainkban, gyülekezeteinkben, hiszen Jézus is így figyelmeztetett bennünket: *„Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik báránybőrbe bújva jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.”* (Mt 7) A keresztyén közösség legfőbb hitelesítői a megszentelt életre való törekvés, az egymás iránti szeretet és összetartás. Ezekre az értékekre vigyázunk, amikor igyekszünk megelőzni a szakadásokat.

Vajon milyen tanítás okozza a legtöbb szakadást és botránkozást napjainkban a különböző egyházakban, gyülekezetekben? Az USA és Nyugat-Európa területén néhány évtized alatt rengeteg szakadás volt a protestáns egyházakban a homoszexualitás eltérő megítélése miatt, az ottani metodista közösségekben is. Lehet, hogy most valaki azt gondolja: „Már a csapból is ez a téma folyik... Annyi más és fontos hitbeli kérdés van ezen kívül is, nem?” Egyetértek. De nincs még egy kérdés napjainkban, melynek eltérő megválaszolása több szakadást okozna, mint ez. Luther Márton mondta: „Ha a lehangosabban és legtisztábban vallom is Isten igazságának minden részletét, kivéve azt az egyetlen kis pontot, amelyet a világ és az ördög éppen támad, akkor nem vallom meg Krisztust, bármily bátran is állok ki a keresztyénység mellett.” Az apostol nem arra biztat, hogy dugjuk a fejünket a homokba, ne foglalkozzunk a megosztó kérdésekkel, hanem azt mondja: ... *tartsátok szemmel azokat, akik szakadásokat és botránkozásokat okoznak azzal a tanítással szemben, amit tanultatok.* Más szóval: legyünk tisztában azzal, hogy veszély leselkedik ránk, amikor bibliai alapokat nélkülöző, azokkal ellentétes tanításokat hallunk!

Vannak tehát, akik bűnnek tartják a homoszexualitást, a magukat progressíveknek nevezők viszont nem. Ez az irányzat magát nyitottnak tartja az új gondolatokra, érzékenynek látszik a modern társadalmi változásokra. A haladás, a fejlődés jegyében egyetértenek azzal a néhány

évtizedes gondolattal, mely a Szentírással szemben azt állítja, hogy a homoszexualitás nem bűn, hanem megváltoztathatatlan identitás. Ebből kiindulva támogatják a homoszexuális házasságkötés megáldását.

Harcolnak azért is, hogy homoszexuális életvitelt folytató emberek egyházi tisztségeket tölthessenek be: lelkészek, vagy akár püspökök is lehessenek. Ezzel azután szentesítik azt a bűnös életformát, amiből az egyháznak megtérésre kellene hívnia az embereket. Így becsapják a homoszexualitásban élő embereket azzal, hogy Isten sem vár tőlük változást. Mindezt a szeretet és az együttérzés nevében teszik. Védelmet kérnek egy szexuális kisebbség számára az egyházban, ez nagyon jól hangzik, de így éppen azt teszik, amitől óv minket az apostol: *„szép szóval, ékesszó-lással megcsalják a jóhiszeműek szívét”*.

Kérdezhetné valaki, hogy miért nem hagyjuk nagyvonalúan figyelmen kívül, hogy néhány szexuáletikai kérdésben eltér a véleményünk a progresszívekétől, hiszen annyi másban megegyezhetünk! Miért arra figyelünk, ami elválaszt, miért nem arra, ami összeköt? Azért, mert a homoszexualitás megítélése a Szentírás szerint lényegbevágó, azaz üdvösség kérdés. Ezt olvassuk Pál 1. Korinthusiakhoz írt levele 6. részében a 10-11. versekben az egyszerű fordítás szerint: *„Ne csapjátok be magatokat! Nem fogják örökölni Isten országát a szexuális bűnökben élők, vagy akik bálványokat imádnak, vagy házasságtörők, vagy prostituáltak, vagy homoszexuálisok, vagy tolvajok, vagy pénzimádók, vagy részegesek, vagy káromkodók, vagy csalók. Pedig néhányan ilyenek voltak közületek is. Isten azonban megtisztított, a maga számára elkülönített, és elfogadott benneteket az Úr Jézus Krisztus nevében és Isten Lelke által.”*

Pál figyelmeztet, hogy aki keresztényként megmarad a bűnben, az magát csapja be. De ne értsük félre, bátran jöhetnek közénk ilyen emberek!

Gyülekezeteinkben szeretettel látjuk a a szexuális bűnökben élőket, bálványimádókat, házasságtörőket, vagy prostituáltakat, homoszexuálisokat, tolvajokat, pénzimádókat, részegeseket, vagy káromkodókat, vagy csalókat. Szeretettel hívjuk őket, hogy béküljenek meg Istennel! Mi is, a legtöbben érintettek vagyunk ezek közül valamelyik bűnben. De hirdetjük, hogy mindezek bűnök, ezekből meg kell térni, és Krisztusért ezekre is van bocsánat, ezekből is van szabadulás. *Sőt új, megszentelt és megigazult természetet kaphatunk Isten kegyelméből az újjászületésben!* Ezt mindenkinek át kell élni! Megtérés nélkül viszont nincs üdvösség. Tehát a homoszexualitás megítélése nem mellékes kérdés, hanem üdvösség kér-

dése éppúgy, mint a többi felsorolt bűnből való megtérés is. Hirdetjük, hogy van újjászületés, van szabadulás a Jézus Krisztusba vetett hit által!

Naivak lennénk, ha azt hinnénk, hogy nekünk itt Közép- és Kelet-Európában nem kell szembenéznünk ezzel a problémával. A hitvalló, elkötelezett keresztényeknek fel kell készíteniük a felekezeteiket, ha el akarják kerülni, hogy elveszítsék egyházukat, ahogy ez nyugaton sokféle történik. A gyülekezeteknek éberem kell figyelniük a kapott keresztény tanítás tisztaságára, és azonnal észre kell venniük a köztük fellépő megosztó, vagy megbotránkoztató tendenciákat.

Gyülekezetünk egyik tagja cserkészekkel táborozott nyáron az erdélyi hegyekben. Egyik este medve hangokra lettek figyelmesek a tábortűznél ülve. Ő, mint vezető, azonnal kiadta a parancsot, hogy forduljanak ellentétes irányba, és meneküljenek, zajjal és fénnel védekezzenek. Okosan tették, hogy nem vették fel a harcot a medvével, esélytelenek lettek volna.

Ehhez hasonlóan nem feladata a hívőknek a hamis tanítókkal való vitatkozás – kivéve a felkészült hitvédőket, az ún. apologétákat – az apostol azt tanácsolja, hogy egyszerűen forduljanak el ezektől a tévtanítóktól. Nem ellenük harcolunk, hanem hitünk tisztaságát és közösségeinket védjük! A mi Urunk Jézus Krisztus kegyelme legyen velünk!

KURDI ZOLTÁN - LELKÉSZ

Ki kezdje el?

*„A testvérszeretemben legyetek egymás iránt gyengédek,
a tiszteletadásban egymást megelőzők...” Róma 12:10*

A lelkész kertje hűvös sarkába húzódva olvasott, amikor hirtelen ott állt előtte Laci, fia gyermekkori barátja, azóta kétgyerekes mérnök.

- Áldás, békesség! Bocsánat, ha zavarom, nyitva volt a kapu. Ide mindig bejövök, mint régen.

- Ennek örülök Laci, mindjárt jön a fiam.

A látogató lezökkent a másik kerti székre és olyan mélyet sóhajtott, hogy az idős lelkész akaratlanul megkérdezte:

- Sokat dolgozol? Fáradt vagy?

- Fáradt – némi hallgatás után hozzátette – legbelül.

- Munkahelyi nehézségek,

- Azokhoz hozzáédződtem. Mindenütt vannak.

- Az ikrek?

- Aranyosak. Olyan egyformák, olykor magam se tudom, melyik a másik, tegnap még köszöntőversikét is mondtak.

- Bocsáss meg, László-nap volt, ugye? Isten éltesen, így utólag is minden jót kívánok - szorította meg Laci kezét.

- Igen, az volt, köszönöm. Egyébként édesek voltak a kislányok. Anyjuk kezükbe nyomott egy üveg valamit, majdnem elejtették. Egymásnak sügtak, úgy mondták a köszöntőt.

- Kedves a feleségedtől, hogy megtanította őket.

Laci a földre nézett, mintha keresne valamit, és hallgatott. A bokorról gépiesen kitört ágacskát, amellyel eddig jobb keze játszott, két ujja közt úgy törte ketté, hogy észre sem vette. Csak a reccsenésre rezzent össze.

- A feleségem? Bé nejem kezembe adott valami szépen csomagolt bigyulát, és azt mondta: „Isten éltesen”, és kezét rázott velem, mint aznap délelőtt a nagyfőnököm a hivatalban. Csak az jó egészséget kívánt és eltérítés nélküli repülést, mert nincs pénze a vállaltnak, hogy kiváltson. Közel-Keletre indulok a jövő héten. - A fiatal mérnök közben kesernyésen mosolygott, majd a semmibe nézett, mint aki már a repülőgép ablakán bámul ki a tejfehér felhőkre, messze alattuk. Majd ismét megszólalt:

- Amikor kibotorkáltam a kertbe, Motyó, a kutyám rám ugrott, és végig nyalta a képem. Valaki legalább megcsókolt. – Kínosan felnevetett, de megpárásodott a szeme.

- Sokat vagy távol? Ez a baj?

Laci felemelt a földről egy fehéren érezett kavicsot, s tenyerén a lelkész elé tartotta:

- Ilyen hideg az asszony, mint ez a kő. - Ujjai görcsösen szorították a tenyeréhez, úgy folytatta – ezért utazom annyit, nem kedvtelésből. Azzal aki mellettem ül a gépen, bárki legyen az, mindig tudok beszélgetni. Másokkal is. A feleségemmel soha. Ha messziről érkezem, és hozok neki valamit, hűvösen biccent, jól nevelten megköszöni. Olykor meg sem nézi, enni ad, valamit mond a gyerekekről, aztán visszanéz szobája ajtajából, ezt mondja: Szia -, és reggelig nem látom.

- Mikor némultatok el így?

A fiatal férfi tétován felhúzta a vállát:

- Sosem volt bőbeszédű, de most messzebb él tőlem, mint a Szíriusz.

- Tóth Árpád?

- Igen, ő. „*Ó csillag mit sírsz! Messzebb te se vagy, mint egymástól itt a földi szívek!*” - idézte a költőt.

- Köztetek is a „*jeges úr lakik*”? - folytatta a verset a lelkész.

- Afféle.

Az idős férfi akaratlanul is a férfi kezét figyelte, ahogy ujjai között forgatta azt a földről felvett kavicsot. Megszólint:

- Átvennéd a másik kezembe?

- Bocsásson meg, ha ideges vagyok, mindig babrálok valamivel. – El akarta dobni a követ.

- Várj, vedd a másik tenyeredbe!

A férfi zavartan engedelmeskedett. Kérdően nézett deresedő fejű atyai barátjára, aki tovább kérdezte:

- Ugye most melegebb, mint amikor felvetted?

Laci eltűnődve szorongatta a másik tenyerében a követ, elmosolyodott, végül megszólint:

- Melegebb a tenyeremtől.

- Attól. Próbáld meg fiam ezt a feleségeddel is, hátha felmelegszik. Te katolikus vagy, ismered Assisi Ferenc imáját?

- Ismerem. „*Add, hogy ne engem szeressenek, hanem én szeressek, mert akkor kap az ember, ha ad.*”

Laci lassan felállt. Pár percig még a fehérén erezett kavicsot nézte nyitott tenyerén, aztán zsebébe csúsztatta, és megszólint:

- Itt hordom a kapukulcsom. Ha ajtóim előtt érte nyúlok, a kő majd eszembe juttatja a tanítást. Köszönöm.

- Nem várod meg a fiam?

- Most nem. Inkább hazamegyek.

- Melegíteni?

- Melegíteni.

GYÖKÖSSY ENDRE: MAI PÉLDÁZATOK

Furcsa háború

Egymással szemben állunk,

És néz a szemben szem,

némán egymásra várunk,

s nem szólok én, te sem.

És sejtjük mind a ketten,
szívünkbe' van remény,
de dacból visszaretten:
nem engedek, nem én!

A víg kedély elillant,
derűre jött ború,
ó, mondd, vajon meddig tart
e furcsa háború?

Ha közben eljön értünk
a békítő halál,
hol folytatódik éltünk,
ha akkor így talál?

BALOG MIKLÓS

A Tízparancsolat

Az elmúlt év során minden Hírlevelünkben közöltünk egy-egy fejezetet Dr. Walter Klaiber nyugalmazott metodista püspök „Szabadságra elhívva” című könyvéből. A könyv a Tízparancsolattal kapcsolatos elmélkedéseket tartalmazza.

Ezeket a parancsolatokat (nem jó tanácsokat, és nem óhajtásokat!) Isten adta kiválasztott népének, Izráelnek Mózes közvetítésével. Akkor adta, amikor népe kiszabadult az egyiptomi rabszolgaság alól, és önálló nemzeti létre készült az ígért földjén. A rabszolgasorból felszabadulva, - amelyben mindig más parancsolta meg a teendőket, és szabta meg a lehetőségeket - önálló szabad cselekvésre készültek, és szabadon kellett meghozniuk döntéseiket. Ennek során szükségük volt viszonyítási alapra, zsinórmértékre, idegen szóval kánonra.

A Tízparancsolatban Isten rendezi a kapcsolatokat közte és az ember között, az emberek és emberek között, beleértve a generációs és tulajdonviszonyokat is.

Ezeket a parancsolatokat ellenséges szívvel és rossz indulattal egy kényúr elvárásainak is be lehet állítani. Viszont Istent szerető és tisztelő megközelítés mellett a Tízparancsolatban felismerhető az Atya szeretete és gondoskodása.

Ezek olyan léttér és életvitel területét kerítik körül, amelyben béke és szeretet honol Isten és ember között, ember és ember között, a család és a társadalom szintjén egyaránt.

Ez a korlát az igében szó szerint ki van jelölve, de nem betonkerítés formájában. Sajnos nagyon könnyen átléphető, ha engedünk a kísértő csábításának.

Ezt a „disszidálást” a történelem minden korszakában elköveti az ember, és aztán szembe kell néznie a „külvilágba” kerülés súlyos, életveszélyes következményeivel. Ha végig nézünk csak az elmúlt néhány évszázad történelmén, azt látjuk, hogy az Istennel való tudatos („tudományos”) szembefordulás mindig embertelenséghez, majd tömeges embergyilkossághoz vezetett. Itt csak a francia forradalmat, a nácizmust és a marxizmust-leninizmust említem meg, ahol szép szólamok és hazug ígéretek mellett embermilliók veszítették életüket szörnyű körülmények között. Ide kívánczok az, hogy megemlítsük napjaink divatos áramlatát, a gender elméletet. Isten teremtési rendjével való nyílt szembefordulást: férfivá és nővé teremtettség, a férfi és nő közötti házasság és a hagyományos család tagadását. Ha az Úr meg nem állítja ezeket az irracionális önpusztító folyamatokat, gyermekeink és unokáink tragikus jövő elé néznek.

Napjaink eseményei bizonyítják az alábbi igei üzenet érvényességét: *„Ezért kiszolgáltatta őket az Isten szívük vágyai által a tisztátalanságnak, hogy meggyalázzák egymás testét. Akik az Isten igazságát hazugsággal cserélték fel, azok a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké. Ámen. Ezért Isten gyalázatos szenvedélyeknek szolgáltatta ki őket.”* Róma 1:24-26

Az Úr nem mindig bünteti azonnal látványosan egy-egy nép, vagy népcsoport engedetlenségét, és nem állítja meg esztelen életgyakorlatát, valamint annak következményeit. Sokszor viszont rövid időn belül megjelenik az Istennel szembefordulás romboló hatása a társadalom különböző területein. Pl. az USA-ban megszüntették az iskolákban a napkezdő imádságokat. A bűnözési statisztika szinte azonnal meredek növekedésnek indult. A hagyományos férfi-nő szerepek és a férfi-nő házasság kizárólagosságának tagadása mellett már ott tartanak, hogy a pedofília gyakorlatának legalizálásáért is harcolnak. Ezzel megszüntetik a kiskorú gyermekek védelmét az aljas szenvedélynek hódoló felnőttekkel szemben.

Nem mindig kellemes a parancsolatok betartása, de mögöttük mindig az Atya szeretetteljes gondoskodása és az élet védelme áll.

Kis unokánkkal kapcsolatos élményünket szeretném illusztrációként elmondani. A kis Ábel nagy érdeklődést mutat a porszívó iránt. Először csak négykézláb közlekedve, majd két lábon totyogva is igyekezett elérni csodálata tárgyát. Megfigyelte, hogy a zsinórt be kell dugni a konnektorba, hogy elkezdjen búgni a masina. Mindig rossznéven veszi, ha ettől „eltanácsolják”, pedig élete kerülne veszélybe, ha engednék, hogy a konnektorral játsszon. Biztos haragszik arra, aki elrontja a játékát. Mi is gyakran így vagyunk az Úrral. Felháborodunk, ha valami nem jön össze, ami pedig olyan kecs egetető volt. Az Úr viszont tudja, hogy milyen kárunk származott volna abból, ha elérjük, amit akartunk.

Befejezésül még egy fontos gondolatot szeretnék megemlíteni. Isten különös kegyelme, amikor néha az ember vétkét, vagy bűnét is üdvterve megvalósítására használja fel a vétkes megmentése érdekében. Jákob fiával, Józseffel kegyetlenül és aljasul bántak el testvérei, amikor rabszolgának adták el Egyiptomba tartó kereskedőknek. Ez az embertelen cselekedet tette lehetővé később, hogy József már egyiptomi főméltóságként gondoskodhasson apjáról és testvéreiről megmentve őket az éhenhalástól.

Jó, ha tisztán látjuk: egyéni, családi és társadalmi életünk csak a „korláton belül” tud fennmaradni és kiteljesedni.

SCHAUERMANN M. HENRIK

Támogatás

Amennyiben adományával támogatni szeretné a Magyarországi Metodista Egyház Pécsi Gyülekezetét, ezen a számlaszámon megteheti:

10402427-50485348-54531009

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, korábbi hírlevelek is olvashatók ott, egyéb információkkal, hírekkel és képekkel.

Címe: <http://pecsimetodista.hu/>

Istentiszteleteink hanganyaga is meghallgatható a honlapon!

A honlapra, vagy a Hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.

Lelkészfeleségek köszöntése január 22-én

*Lelkészfeleségek:
(középen)
Kurdi Zoltánné
Erika és
Sztupkainé Pál
Zsuzsanna*

*Köszöntők:
Szuhánszki
Csilla és
Schauermann
Henrikné Márta
(jobb és balszé-
len)*

***Emlékezés:
1989-es Évi konferencián az akkori lelkészeink:***

*Szuhánszki
István,
Csernák István,
Szuhánszki
Gábor,
Lakatos Tibor,
Hecker Márton,
Hecker Róbert,
Sztupkai
Mihály,
Gyurkó József
(álló sor balról)*

*id. Szuhánszki János, Dr. Franz Schäfer püspök, Dr. Hecker Frigyes
szuperintendens (ülő sor balról)*